

Sygn. akt III RC 256/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Bajak

Protokolant: sekr. sąd. Barbara Marzec

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej A. P. reprezentowanej przez matkę M. D.

przeciwko S. P.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego S. P. na rzecz jego małoletniej córki A. P. alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 29.09.2015 r. płatne z góry do 10-go dnia każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniej: M. D.;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. przyznaje kuratorowi procesowemu pozwanego: S. P. – adw. A. D. wynagrodzenie w kwocie 73, 80 zł (siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) za czynności w sprawie i nakazuje jego wypłacenie ze środków budżetowych Skarbu Państwa;

V. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sędzia:

III RC 256/15

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu

z dnia 17 marca 2016 roku.

Małoletnia A. P. reprezentowana przez matkę M. D. wniosła

o zasądzenie od S. P. alimentów w kwocie po 1.000 zł miesięcznie. Podała

w pozwie, że jej rodzice nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, a matka, która się nią opiekuje nie pracuje zawodowo utrzymując się z prac dorywczych. Podała również, że jej ojciec przebywa za granicą gdzie pracuje zarobkowo (k. 2).

Ustanowiony dla pozwanego S. P. kurator procesowy, w osobie adwokata A. D., wniósł o oddalenie powództwa

w całości, nie uzasadniając swojego stanowiska. Oświadczył jednak, że z informacji Urzędu Gminy w D. wynika, że S. P. zameldowany jest pod adresem podanym w pozwie, ale usiłowania nawiązanie z nim kontaktu okazało się bezskuteczne.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia A. P. jest córką M. D. i S. P., który uznał swoje ojcostwo przez oświadczenie złożone przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w S. w dniu 11.04.2015 r. Małoletnia jest wychowywana przez matkę M. D., z którą zamieszkuje w domu położonym w K..

Matka małoletniej nie pracuje zarobkowo i obecnie nie podejmuje żadnych prac, nawet dorywczych.

Koszt utrzymania A. P. wynosi ponad 900 zł miesięcznie. Obejmuje on: koszt wyżywienia w kwocie około 500 zł miesięcznie, zakupu odzieży - około 200 zł miesięcznie i środków higieny i czystości - około 50 zł miesięcznie. Ponadto małoletnia uprawia sporty, a to wiąże się z koniecznością zakupu odzieży sportowej, co generuje wydatki do kwoty około 50 zł miesięcznie.

Utrzymanie domu, w którym małoletnia zamieszkuje wraz z matką M. D., bez kosztów jego ogrzewania, kosztuje około 100 zł miesięcznie.

Koszt utrzymania M. D. wynosi około 430 zł miesięcznie. M. D. pobierała zasiłek w: październiku i listopadzie 2015 r w kwocie po około 500 zł miesięcznie, a w grudniu 2015 r i styczniu 2016 r - po około 200 zł miesięcznie. Wcześniej utrzymywała się z alimentów, które regularnie i dobrowolnie S. P. przysyłał jej od urodzenia się małoletniej w kwocie 400-500 Euro miesięcznie.

Z alimentów tych zdołała poczynić pewne oszczędności, które umożliwiały jej utrzymanie w ostatnim czasie, kiedy S. P. zaprzestał płatności.

S. P. od 15 lat przebywa we Francji, gdzie pracuje zarobkowo. Za granicą zajmuje się pracami budowlano - wykończeniowymi. Pomimo tego, że przebywał za granicą, utrzymywał regularny kontakt z małoletnią i jej matką, ale to trwało do maja 2014 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dokumentów:

1. zaświadczenie (...) w G. (k.3),
2. zaświadczenia Urzędu Gminy w G. (k.4),
3. odpisu zupełnego aktu urodzenia A. P. (k.5),
4. zaświadczenia Starosty (...) (k.12),
5. zaświadczenia Wójta Gminy G. (k.13).

Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a zatem należy przypisać im walor wiarygodności.

Ponadto stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań M. D. (k.32v – 33). Zeznania te Sąd ocenił, jako wiarygodne z wyjątkiem tego fragmentu, który dotyczy kosztów zakupu odzieży dla małoletniej powódki. Biorąc pod uwagę jej wiek (11 lat) oraz miejscowe realia, Sąd ocenia, że koszty te nie mogą być wyższe aniżeli 200 zł miesięcznie.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 128 kro obowiązek alimentacyjny, to znaczy obowiązek dostarczenia środków utrzymania i wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Art. 133 § 1 kro, stanowi natomiast, że rodzice są zobowiązani do świadczenia alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Małoletnia A. P. wykonuje obecnie obowiązek szkolny a zatem nie ulega wątpliwości, że nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i koszty jej utrzymania muszą być ponoszone przez jej rodziców.

Zakres świadczeń alimentacyjnych, w myśl art. 135 § 1 kro, zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Potrzeby małoletniej A. P. Sąd ocenił na kwotę około 900 zł miesięcznie. W kwocie tej uwzględnił koszty wyżywienia, zakupu odzieży, środków higieny, środków czystości, a także inne niezbędne jej potrzeby, w tym również przypadająca na nią część kosztów utrzymania domu, w którym małoletnia zamieszkuje.

Jeśli idzie o możliwości zarobkowe pozwanego, Sąd ocenił je wyłącznie na podstawie zeznań M. D.. Wynikało z nich, że od 15 lat przebywa on za granicą, gdzie pracuje zarobkowo w branży budowlanej. Do niedawna jeszcze przysyłał alimenty na utrzymanie małoletniej regularnie w kwocie po 400-500 Euro miesięcznie. Biorąc pod uwagę zarobki w branży, w której zatrudniony jest pozwany, nie ulega wątpliwości, że jest on w stanie podjąć swojemu obowiązkowi związanemu z ponoszeniem kosztów utrzymania małoletniej A. P..

Sąd oczywiście wziął pod uwagę fakt, że obowiązek dostarczania kosztów utrzymania obciąża obojwoje rodziców. Niemniej jednak należy, określając zakres świadczeń alimentacyjnych, kierować się również przepisem art. 135 § 2 kro. Wynika

z niego, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w części lub nawet w całości na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania osoby uprawnionej.

M. D. obecnie nigdzie nie jest zatrudniona, nawet dorywczo. Opiekuje się swoją małoletnią córką, która jest dzieckiem wrażliwym, zamkniętym w sobie, pełnym różnego rodzaju obaw. Brak możliwości zatrudnienia się przez M. D. wywołany jest również tym, że w szkole, do której uczęszcza małoletnia nie ma świetlicy, w której dziecko mogłoby pozostać po zakończonych lekcjach aż do czasu, kiedy mogłoby być odebrane przez matkę i dlatego obowiązek dostarczania środków utrzymania prawie w całości musi spoczywać na pozwanym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od S. P. na rzecz małoletniej córki A. P. alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie. Sąd uznał, że pozostała część kosztów utrzymania powinna ponieść matka i dlatego powództwo ponad kwotę 800 zł oddalił jako niezasadne.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w oparciu o art. 333 § 1 pkt. 1 kpc.

Sąd przyznał również wynagrodzenie kuratorowi procesowemu pozwanego – adwokatowi A. D. w oparciu o § 1 ust. 1 rozp. Min. Sprawiedliwości w sprawie określenia wynagrodzenia i zwrotów wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla stron w sprawie cywilnej (Dz. U 2013 poz. 1476) i § 7 ust 1 pkt. 11 rozp. Min. Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie ... (Dz. U. 2013 poz. 461)

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć kuratorowi adw. A. K.-D..

Sędzia: